

In de greep van de mondharmonica

Hermine Deurloo met Breuker Kollektief in jazzpodium De Tor.

door **Ton Ouwehand**

Het inmiddels een jaar of veertien jaar geleden. Ze had haar conservatoriumstudie altsax afgesloten. En eigenlijk was ze alleen maar naar die muziekhandel op het Spui in Amsterdam gegaan om bladmuziek te kopen. 'Een paar liedjes', zoals ze zelf zegt. Maar toen zag ze er eentje liggen. Een chromatische mondharmonica van Hohner. Tsja, wat kostte het? Tweehonderdtachtig gulden of zo. En dat viel reuze mee, zeker als je prijzen van saxofoons gewend bent. In de volle overtuiging dat dit het laatste instrument was dat ze zou aanschaffen (ze had al diverse saxofoons, een cello, sopraan blokfluit, altblokfluit en dwarsfluit in huis), kocht ze het Hohnertje. Hermine Deurloo behoort inmiddels tot de beste, meest gevraagde en meest veelzijdige harmonicaspelers die er in ons land rondlopen. Ze speelde bij het Concertgebouworkest, bij het Schönberg Ensemble, Metropole Orkest, maar ze doet ook het reclamespotje van Unox.

En mocht ze destijds nog hebben gedacht dat het bij die ene harmonica kon blijven, ze weet inmiddels beter. Naar een optreden neemt ze er drie mee, omdat het zo'n kwetsbaar instrument is. „Als je echt met groot volume moet spelen, om boven een band uit te komen, raken ze snel vals.” Ze schat dat ze een stuk of vijftig van die harmonica's thuis heeft. „Ze gaan niet zo lang mee. Ze slijten behoorlijk. Een jaar? Nee, dat haal

ik vrijwel nooit. Meestal moet ik na drie maanden alweer een nieuwe hebben. Ik bewaar de oude wel, sommige onderdelen kun je hergebruiken.”

Hermine Deurloo is in deze regio een speciale naam. Van het concert dat ze begin dit jaar gaf in De Tor met trompettist Jan Wessels, gitarist Peter Nicuwerf en bassist Ruud Ouwehand is een cd verschenen: *Live at the Tor 2*. Er wordt nog aan gewerkt dat het schijfje in de losse verkoop komt. Voorlopig is het gratis voor degenen die jaar-kaarthouder worden bij het Enschedese jazzpodium. „Een heel leuk bandje. Ik vind dat het ook een goede cd is geworden. Het blijkt toch dat ik live beter speel dan in de studio. Het is fris, je

'Ik zag er eentje liggen en dacht: dit is dan het laatste instrument dat ik koop'

communiceert echt met de muzikanten.” Morgenavond komt ze weer in De Tor. Dan met het Willem Breuker Kollektief, het ensemble waarvan ze inmiddels negen jaar deel uitmaakt. Daarin speelt ze voornamelijk altsax. Meestal gaat het niet verder dan één mondharmonicasolo per avond. „Heel leuk om met deze groep te spelen en over de wereld te toeren. Het is een groep prettige mensen, leuke collega's. Ik vind de muziek die Willem componeert ook interessant. Altijd nieuwe dingen, altijd origineel. Ik heb misschien drie solo's op een avond, maar op die momenten mag ik wel precies doen wat ik wil.”

Het is de enige groep waarin ze

van instrument wisselt. Verder profileert Hermine Deurloo zich het liefst als harmonicaspeler. Op internet staat een filmpje waarop ze harmonica speelt met zanger Al Jarreau. „Dat was leuk, grappig”, zegt ze. Maar het is alweer zolang geleden. Ze heeft inmiddels veel spannender dingen gedaan. Met Sex Mob op North Sea bijvoorbeeld. Of de cd die ze maakte met Tony Sherr, bassist in de groep van Bill Frisell, betrokken bij Norah Jones.

Muziekmaken was vrij gebruikelijk in huize Deurloo, zegt ze. „Mijn vader is theoloog en een groot liefhebber van barok. We hebben heel veel klassiek gespeeld vroeger. Mijn vader op clavecimbel, mijn moeder blokfluit, mijn zus op viool en ik deed cello. Ik ben sax gaan spelen omdat ik nogal weg was van Paul Desmond. Mijn vader had een plaat van hem. En in die periode was ska nogal populair. Madness en The Specials, daar zaten ook saxofoons in. Ik speelde in allerlei bandjes. Niet alleen altsax. Tenor deed ik ook, en dwarsfluit, contrabas zelfs.”

Hoe ze bij Breuker kwam? „Ik speelde op het Klap op de Vuurpijlfestival in een project met fluitist Ronald Sniijders. Daar hebben ze me horen spelen. In die tijd hadden ze bij het Kollektief een altsaxofonist nodig. Ik heb nog een cd-tje bij Willem Breuker in de brievenbus gegooid. En toen belde hij me op.”

Jazzpodium De Tor, Enschede, morgenavond. Willem Breuker Kollektief. Aanvang 21.00 uur.
Info: www.hermindedeurloo.nl en www.toonbankrecords.nl

Hermine Deurloo: „Het blijkt toch dat ik live beter speel dan in de studio.”

foto Marcel Israël